

[Svend Auken]

For at der nu ikke skal være tvivl om, hvor partiet venstre står, vil jeg gerne have afklaret, om ordføreren er enig med undervisningsministeren, der er enig med os, eller ordføreren står på det standpunkt, undervisningsministeren stod på for et år siden, hvad angår indførelse af en AER-løsning til klaring af lære- og praktikpladsproblemet. Alle mennesker ved, at der er problemer i den ordning – det er der ingen diskussion om – ikke i principperne, men i gennemførelsen. Men er venstre som parti indstillet på sammen med undervisningsministeren at finde en løsning?

En enkelt bemærkning til. Hr. Tørnæs mener, at den vigtigste indsats til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden er forbedring af konkurrenceevnen. Har hr. Tørnæs haft mulighed for at læse regeringens finansredegørelse, hvor der står, at den virkelige forbedring af konkurrenceevnen, der har fundet sted, fandt sted i årene fra 1980 til 1982, hvorimod der i 1983 ingen forbedring af konkurrenceevnen er sket?

(Kort bemærkning).

Tørnæs (V):

Nu kan der være ganske forskellige vurderinger af, hvordan konkurrenceevnen er blevet forbedret. Der er i øvrigt også forskellige vurderinger af, hvordan arbejdsledigheden vil forløbe i forbindelse med den forbedrede konkurrenceevne. Vi er af den opfattelse, at arbejdsledigheden – stadig væk med en forbedret konkurrenceevne – vil toppe i 1984.

Afslutningsvis skal jeg sige, at jeg ser ikke, at der er divergerende opfattelser i partiet venstre, ej heller i forhold til undervisningsministeren med hensyn til det, hr. Svend Auken betegede som AER-modeller og -løsninger.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Vi skal nu igen diskutere de unges arbejdsløsheds- og uddannelsesproblemer. Vi ved, at vi allerede har tabt generationer af unge, og vi vil tabe flere i den kommende tid. På et tidspunkt, da de unge mennesker står med kræfterne og ønsket om at bygge en fremtid op, får de den besked: er der noget, I ikke kan få, er det en garanti for et arbejde eller en uddannelse.

Jeg synes, det er en grov svigten, ikke kun fra folketingets side, men også fra andre bestemmendes side. Det er ikke kun folketinget, der bestemmer. Det er i lige så høj grad arbejdsgiverne.

Vi står i denne situation på grund af en fejlslagen økonomisk politik. Situationen forværres, selv om regeringen desperat prøver at fortælle os, at det bliver bedre, og hvis den så endelig må indrømme, at det ikke er blevet bedre, siger den: ja men det bliver det fremover – uden overhovedet at kunne pege på, hvad det egentlig er, der skulle blive så meget bedre fremover.

SF har tidligere sagt om garantiordningen, at vi vil være med til at se på den. Der er elementer i den, vi ikke er helt klar over om vi kan støtte, men groft set kan vi støtte langt det meste i den garantiordning, som socialdemokratiet har foreslået nu flere gange. Derfor er vi glade for, at der står i forslaget – selv om det måske ikke er møntet på os – at det er en invitation til samarbejde om en ungdomsgarantiordning.

Når jeg siger lidt polemisk, at det måske ikke er møntet på os, er det, fordi der hele tiden har været lagt op til, at i hvert fald nogle af de borgerlige partier skulle gå med, for ellers kunne der ikke blive flertal, og hidtil har vi ikke set, at nogen har været særlig interesseret. Det er tilsyneladende ordet garanti, der er så megen palaver om. Det er egentlig rystende, at vi i vores samfund ikke kan give en garanti for, at unge kan få enten en uddannelse eller et arbejde.

Så vidt jeg kan se i forslaget, er der en ting, som er ny i det: man foreslår, at de unge skal kunne få 12 måneder i en jobskabelsesordning. Det kan vi naturligvis støtte, men vil i den forbindelse endnu en gang sige, at så kommer vi også til at se på det, der i folkemunde er kaldt løntrykkercirkulæret.

Vi er indstillet på at gå med i et samarbejde.

Jeg vil lige tage fat i nogle af de ting, som er blevet sagt ikke mindst af undervisningsministeren. Undervisningsministeren taler om, at der skal være uddannelse til alle, og at det er der stort set. Jeg er enig i, at der skal være uddannelse til alle, der ønsker det, og når undervisningsministeren kunne sige, at der er sket forbedringer med hensyn til uddannelseskapacitet på mange felter, er jeg enig i det. Når ministeren så siger, at meget